KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 16.4.2008
KOM(2008) 191 wersja ostateczna

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję 2004/162/WE dotyczącą systemu opłat za dokowanie w celu uaktualnienia jej załącznika

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Wniosek ma na celu dostosowanie wykazów produktów uprawnionych do korzystania ze zwolnienia lub obniżki podatku od dokowania, wymienionych w załączniku do decyzji Rady 2004/162/WE z dnia 10 lutego 2004 r. dotyczącej systemu opłat za dokowanie we francuskich departamentach zamorskich i przedłużającej okres ważności decyzji 89/688/EWG.

- **Kontekst ogólny**

Władze francuskie, na podstawie art. 3 decyzji 2004/162/WE, przedstawiły wniosek dotyczący prawie w całości Gujany, mający na celu dodanie produktów do wykazów produktów, w odniesieniu do których mogą być stosowane zróżnicowane stawki podatku w ramach opłat za dokowanie. Wniosek ten został uzupełniony przez władze francuskie w lipcu 2006 r. Wniosek władz francuskich został rozpatrzony w odniesieniu do każdego produktu w świetle zaistnienia jednej lub drugiej sytuacji z wymienionych we wspomnianym art. 3.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Zgodnie z art. 299 ust. 2 Traktatu WE, postanowienia Traktatu stosują się do francuskich departamentów zamorskich, Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich. Jednakże, uwzględniając strukturalną sytuację ekonomiczną i społeczną francuskich departamentów zamorskich, Azorów, Madery i Wysp Kanaryjskich, którą pogarsza oddalenie, wyspiarski charakter, niewielka powierzchnia, trudna topografia i klimat, zależność gospodarcza od niewielu produktów, czyli czynniki, których trwałość i łączne występowanie hamuje rozwój tych regionów, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim, przyjmuje specjalne środki mające w szczególności na celu ustalenie warunków stosowania Traktatu WE w tych regionach, łącznie ze wspólnymi politykami. Rada przyjmując te środki uwzględnia zwłaszcza takie dziedziny jak polityka fiskalna.

Decyzja 2004/162/WE, przyjęta na podstawie art. 299 ust. 2 Traktatu WE, zezwala Francji na stosowanie we francuskich departamentach zamorskich zwolnień lub obniżek podatku od dokowania od niektórych produktów wytwarzanych lokalnie we francuskich departamentach zamorskich. W porównaniu ze stawkami opodatkowania stosowanymi w odniesieniu do podobnych produktów niepochodzących z francuskich departamentów zamorskich, maksymalne dopuszczone zróżnicowanie stawek, w zależności od produktów i danego departamentu zamorskiego, wynosi 10, 20 lub 30 punktów procentowych. Produkty uprawnione do korzystania ze zwolnienia lub obniżki podatku od dokowania wymienione są w załączniku do decyzji Rady. Decyzja 2004/162/WE stosuje się do 1 lipca 2014 r. z zastrzeżeniem sporządzenia bilansu w połowie okresu ważności, w lipcu 2008 r. Artykuł 3 wymienionej decyzji przewiduje, że Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje środki niezbędne dla stosowania tej decyzji w odniesieniu do uaktualnienia wykazów produktów znajdujących się w załączniku ze względu na podjęcie nowej produkcji we francuskich departamentach zamorskich i przyjęcia nadzwyczajnych środków, jeżeli niektóre praktyki handlowe zagrażają lokalnej produkcji.

- **Spójność z innymi politykami i celami Unii oraz zgodność ze specyficznymi kryteriami art. 3 decyzji 2004/162/WE**

Środki przewidziane w art. 3 decyzji 2004/162/WE wpisują się w ramy art. 299 ust. 2 Traktatu WE. Dlatego też muszą one uwzględniać szczególne cechy i ograniczenia regionów najbardziej oddalonych, nie naruszając jednakże integralności i spójności wspólnotowego porządku prawnego, w tym rynku wewnętrznego i wspólnych polityk. Ponadto w wymienionym art. 3 ustalone są dodatkowe kryteria specyficzne dla procedury w nim przewidzianej. Musi ona dotyczyć uaktualnienia wykazów produktów zamieszczonych w załączniku ze względu na podjęcie nowej produkcji we francuskich departamentach zamorskich lub przyjęcia środków nadzwyczajnych, jeżeli niektóre praktyki handlowe zagrażają lokalnej produkcji.

Wszystkie wymagania zamieszczone we wniosku przedstawionym przez władze francuskie zostały rozpatrzone ze szczególną uwagą. Zatem Komisja uznaje, że dostosowanie wykazu na podstawie art. 3 decyzji 2004/162/WE jest uzasadnione jedynie w odniesieniu do 19 ze 130 produktów wymienionych w początkowym wniosku władz francuskich.

Zatem Komisja nie proponuje dodania produktów, tytułem „uaktualnienia" wykazów w załączniku do decyzji, w przypadku gdy lokalna produkcja istniała już w momencie złożenia początkowego wniosku, który doprowadził do przyjęcia decyzji 2004/162/WE. Co do drugiej alternatywy art. 3 wymienionej decyzji, przewiduje ona, że przyjęcie „środków nadzwyczajnych" jest konieczne ze względu na „niektóre praktyki handlowe", które „zagrażają lokalnej produkcji". Komisja nie proponuje zatem odwoływania się do tego przepisu, jeżeli ewentualny wzrost przywozu spowodowany jest innymi względami niż praktyki handlowe, jak na przykład reorganizacją lokalnego rynku gujańskiego w zakresie wytwarzania lub wprowadzania do obrotu niektórych produktów, a także niesprecyzowanymi względami.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Wniosek władz francuskich został przedstawiony w świetle postulatów wyrażonych przez zainteresowane sektory gospodarcze. Ponadto przedstawiciele sektorów gospodarczych, których wniosek władz francuskich najbardziej dotyczył, wchodzili w skład różnych delegacji podczas wielu spotkań roboczych, w których uczestniczyły władze francuskie i służby Komisji.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

Wniosek ma na celu przyjęcie środka wykonawczego decyzji 2004/162/WE. Jedyną kwestią do rozpatrzenia jest więc ustalenie, w odniesieniu do każdego produktu będącego przedmiotem wniosku władz francuskich, czy spełnione są warunki przewidziane w art. 3 wymienionej decyzji, w celu dostosowania wykazów produktów zamieszczonych w załączniku do tej decyzji.

W ramach procedury przewidzianej w art. 3 decyzji 2004/162/WE, nie istnieje inna alternatywa niż dostosowanie bądź brak dostosowania wykazu.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych środków**

W przypadku Gujany, dodanie 19 produktów do wykazów produktów umieszczonych w załączniku do decyzji 2004/162/WE, w odniesieniu do których Francja byłaby uprawniona do stosowania, z pewnymi ograniczeniami, zwolnienia lub obniżki podatku od dokowania od niektórych produktów wytwarzanych lokalnie we francuskich departamentach zamorskich.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 3 decyzji Rady 2004/162/WE z dnia 10 lutego 2004 r.

- **Zasada pomocniczości**

Jedynie Rada jest uprawniona do dostosowania, na podstawie art. 3 decyzji 2004/162/WE, wykazu produktów objętych tym aktem prawnym.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Ma on na celu dostosowanie decyzji 2004/162/WE poprzez umieszczenie w załączniku dodatkowych produktów. Jednakże dodane są jedynie te produkty, w odniesieniu do których takie dostosowanie okazało się uzasadnione w świetle kryteriów art. 3 wymienionej decyzji.

Podobnie, maksymalne zróżnicowanie stawek proponowane w odniesieniu do każdego produktu będącego przedmiotem niniejszego wniosku jest ograniczone do wysokości koniecznej wobec niedogodności, z którymi styka się dana produkcja lokalna. Zatem obciążenia podatkowe dotyczące produktów przywożonych do francuskich departamentów zamorskich nie przekraczają wysokości koniecznej do odtworzenia konkurencyjności produktów wytwarzanych lokalnie w stosunku do tych produktów.

- **Wybór instrumentów**

Proponowany instrument: decyzja Rady.

Inne środki nie byłyby odpowiednie z następujących powodów:

Art. 3 decyzji 2004/162/WE jako jedyny instrument przewiduje decyzję przyjętą przez Radę, tak jak proponuje Komisja.

4) WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

5) INFORMACJA DODATKOWA

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku ze względu na rozdział lub artykuł**

Punkt 1 załącznika do proponowanej decyzji przewiduje dodanie, w odniesieniu do Gujany, 18 produktów do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE, to znaczy do wykazu produktów, w odniesieniu do których, w porównaniu ze stawkami opodatkowania stosowanymi do produktów podobnych niepochodzących z francuskich departamentów zamorskich, dopuszczone maksymalne zróżnicowanie stawek opodatkowania wynosi 20 punktów procentowych.

Punkt 2 załącznika do proponowanej decyzji przewiduje dodanie, także w odniesieniu do Gujany, jednego produktu do części C załącznika do decyzji 2004/162/WE, to znaczy do wykazu produktów, w odniesieniu do których, w porównaniu ze stawkami opodatkowania stosowanymi do produktów podobnych niepochodzących z francuskich departamentów zamorskich, dopuszczone maksymalne zróżnicowanie stawek opodatkowania wynosi 30 punktów procentowych.

Produkty, o których mowa, oraz powody uzasadniające przystosowanie decyzji 2004/162/WE opisane są w motywie 4 i następnych wniosku decyzji Rady.

Wniosek

DECYZJA RADY

zmieniająca decyzję 2004/162/WE dotyczącą systemu opłat za dokowanie w celu uaktualnienia jej załącznika

(Jedynie tekst w języku francuskim jest autentyczny)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 2004/162/WE z 10 lutego 2004 r. dotyczącą systemu opłat za dokowanie we francuskich departamentach zamorskich i przedłużającą okres ważności decyzji 89/688/EWG[1], a w szczególności jej art. 3,

uwzględniając wniosek Komisji[2],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Decyzją 2004/162/WE władze francuskie zostają uprawnione do stosowania zwolnień lub obniżek podatku od dokowania od produktów wytwarzanych lokalnie we francuskich departamentach zamorskich, wymienionych w jej załączniku. Maksymalne dopuszczone zróżnicowanie stawek opodatkowania wynosi, w zależności od produktów i danego departamentu zamorskiego, 10, 20 lub 30 punktów procentowych.

(2) Artykuł 3 wymienionej decyzji przewiduje uaktualnienie wykazów produktów zamieszczonych w jej załączniku ze względu na pojawienie się nowej produkcji we francuskich departamentach zamorskich i przyjęcie środków nadzwyczajnych, jeżeli niektóre praktyki handlowe zagrażają lokalnej produkcji.

(3) Władze francuskie przedstawiły Komisji wniosek mający na celu dodanie produktów do wykazów produktów mogących być przedmiotem zróżnicowanego opodatkowania. W odniesieniu do każdego z produktów, o których mowa, wniosek władz francuskich został rozpatrzony w świetle warunków wymaganych przez wymieniony art. 3. Po zgłoszeniu wniosku z dnia 14 marca 2003 r., który doprowadził do przyjęcia decyzji 2004/162/WE, podjęto w Gujanie nowe produkcje. Produkty te nie mogły więc być umieszczone w wykazach produktów w załączniku do decyzji 2004/162/WE. Jeden z dwóch warunków wymienionych w art. 3 wymienionej decyzji jest zatem spełniony.

(4) Należy zatem rozpatrzyć niedogodności, z którymi stykają się te nowe produkty w porównaniu z produktami pochodzącymi z zewnątrz ze względu na zwiększone koszty wytwarzania tych produktów poniesione przez małe najczęściej przedsiębiorstwa

[1] Dz.U. L 52 z 21.2.2004, s. 64.
[2] Dz.U. C [ ] z [ ], s.[ ]

prowadzące działalność produkcyjną w Gujanie. Zwiększone koszty są spowodowane zwłaszcza oddaleniem, trudnym klimatem i niewielkim rozmiarem rynku lokalnego. I tak, oddalenie jest przyczyną wysokich kosztów transportu i, ze względu na czas transportu, zmusza przedsiębiorstwa do dysponowania większymi zapasami surowców i części zamiennych do naprawy maszyn stosowanych przy produkcji. Podobnie, niewielki rozmiar rynku lokalnego często prowadzi do nadmiernej, w stosunku do wytworzonych ilości, wielkości środków produkcji. Władze francuskie obliczyły koszty ponoszone z tytułu niedogodności w odniesieniu do każdej kategorii produktów wytwarzanych lokalnie na podstawie czynników właściwych dla każdej z kategorii.

(5) W październiku 2003 r. powstało nowe przedsiębiorstwo, które rozpoczęło produkcję jogurtów i innych produktów na bazie mleka, takich jak ser biały (pozycja 0403 zawierająca podpozycje 0403 10 i 0403 90 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). Jednakże tylko produkcja jogurtów (pozycja 0403 10 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej) była przewidziana w terminie zgłoszenia początkowego wniosku poprzedzającego rozpoczęcie działalności produkcyjnej. Okazuje się, że działalność rozwinięta przez przedsiębiorstwo dotyczy również produktów objętych pozycją 0403 90. Według danych przekazanych przez władze francuskie, lokalny koszt wytworzenia produktów, o których mowa, jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia takich samych produktów pochodzących z zewnątrz. Celem zrównoważenia niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany, pozycję 0403 90 do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, odnośnie do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.

(6) We wrześniu 2005 r. przedsiębiorstwo rozpoczęło działalność w zakresie palenia kawy. W tym samym czasie uruchamiana jest działalność rolnicza dotycząca produkcji kawy surowej, która to działalność ma dostarczać surowiec dla palarni kawy. Docelowo, działalności te, uwzględnione łącznie, powinny zezwolić na częściowe zaspokojenie popytu na kawę w Gujanie. Według danych przekazanych przez władze francuskie, lokalny koszt wytworzenia palonej kawy jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia palonej kawy pochodzącej z zewnątrz. Celem zrównoważenia niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany, kawę paloną (pozycja 0901 21 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej) do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, odnośnie do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.

(7) Z początkiem 2006 r. przedsiębiorstwo rozpoczęło działalność w zakresie wytwarzania czekolady i wyrobów z kakao (pozycje 1801, 1802, 1803, 1805 i 1806 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). W tym samym czasie uruchomiona została działalność rolnicza w zakresie produkcji kakao. Docelowo, działalności te, uwzględnione łącznie, powinny zezwolić na częściowe zaspokojenie popytu na czekoladę w Gujanie. Według danych przekazanych przez władze francuskie, lokalny koszt wytworzenia czekolady i wyrobów z kakao jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia takich samych produktów pochodzących z zewnątrz. Celem zrównoważenia niedogodności, z którą styka się produkcja lokalna,

należy włączyć, w odniesieniu do Gujany, pozycje 1801, 1802, 1803, 1805 i 1806 do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, odnośnie do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.

(8) We wrześniu 2005 r. powstało przedsiębiorstwo, które rozwinęło działalność w zakresie wytwarzania chipsów maniokowych, chipsów bananowych i orzeszków ziemnych palonych (pozycje 2008 11 i 2008 99 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). Według danych przekazanych przez władze francuskie, lokalny koszt wytworzenia produktów, o których mowa, jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia takich samych produktów pochodzących z zewnątrz. Celem zrównoważenia niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany, pozycje 2008 11 i 2008 99 do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, odnośnie do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.

(9) Przedsiębiorstwo wytwarzające piwo, założone w 2006 r., rozpoczęło w 2007 r. produkcję piwa (pozycja 2203 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). Według danych przekazanych przez władze francuskie, lokalny koszt wytworzenia piwa jest wyższy o ponad 30 % od kosztu wytworzenia piwa pochodzącego z zewnątrz. Celem zrównoważenia wyżej wymienionej niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany, pozycję 2203 do części C załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, odnośnie do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o trzydzieści punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.

(10) Przedsiębiorstwo gujańskie rozpoczęło w ciągu 2005 r. działalność polegającą na odzyskiwaniu odpadowych łusek ryżu w celu wytworzenia produktu podobnego do torfu (paliwo, podściółka). Ta nowa działalność nie byłaby ekonomicznie opłacalna, gdyby w odniesieniu do torfu wytwarzanego poza Gujaną (pozycja 2703 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej) nie mogła być stosowana w Gujanie zróżnicowana stawka opodatkowania. W istocie, według danych przekazanych przez władze francuskie, i pomimo że chodzi o produkt pochodzący z utylizacji odpadów rolniczych, koszty przetworzenia są tak wysokie, że nie może on konkurować z torfem przywożonym do Gujany, nawet przy uwzględnieniu kosztów dostarczenia. Według władz francuskich, koszt wytworzenia tego produktu wyraźnie przewyższa koszt wytworzenia torfu ze względu na bardzo mały rozmiar gujańskiego przedsiębiorstwa, które rozwinęło tę działalność (6 zatrudnionych) oraz prawie rzemieślniczy charakter tej działalności, podczas gdy w Europie torf jest wytwarzany przemysłowo, a w Gujanie nie istnieje lokalna produkcja torfu. Nawet przy uwzględnieniu kosztów transportu torfu przywożonego z Europy, koszt wytworzenia produktu na bazie łusek ryżu pozostaje wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia torfu. Bez zastosowania specjalnego środka, działalność rozwinięta przez to gujańskie przedsiębiorstwo nie byłaby więc ekonomicznie opłacalna, stąd konieczność przywrócenia jej konkurencyjności. Celem zrównoważenia wyżej wymienionej niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna stanowiąca konkurencję dla produkcji torfu, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany, pozycję 2703 do części

B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, odnośnie do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich. Chociaż ta zróżnicowana stawka dotyczy jedynie torfu, jej zastosowanie pozwoli na utrzymanie działalności związanej z produkcją wyżej wymienionego paliwa lokalnego, które zostanie opodatkowane stawką, jaka byłaby stosowana w odniesieniu do torfu wytwarzanego lokalnie, gdyby taka produkcja istniała.

(11) Przedsiębiorstwo gujańskie rozpoczęło w 2005 r. działalność w zakresie produkcji materaców z pianki i wyrobów z polistyrenu (pozycje 3921 11 i 9404 21 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). Według danych przekazanych przez władze francuskie, lokalny koszt wytworzenia produktów, o których mowa, jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia takich samych produktów pochodzących z zewnątrz. Celem zrównoważenia wyżej wymienionej niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany, pozycje 3921 11 i 9404 21 do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, odnośnie do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.

(12) Przedsiębiorstwo gujańskie rozpoczęło w 2005 r. produkcję kabin prysznicowych z PCV (pozycja 3922 10 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). Według danych przekazanych przez władze francuskie, lokalny koszt wytworzenia kabin prysznicowych jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia takich samych produktów pochodzących z zewnątrz. Celem zrównoważenia wyżej wymienionej niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany, pozycję 3922 10 do części B załącznika do decyzji 2004/162/CE zawierającego wykaz produktów lokalnych, odnośnie do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.

(13) Przedsiębiorstwo gujańskie rozpoczęło w 2007 r. produkcję rynien cynkowych i miedzianych (pozycje 7411, 7412, 7419 91, 7907 00 10 i 7907 00 90 według klasyfikacji nomenklatury Wspólnej Taryfy Celnej). Według danych przekazanych przez władze francuskie, lokalny koszt wytworzenia produktów, o których mowa, jest wyższy o ponad 20 % od kosztu wytworzenia takich samych produktów pochodzących z zewnątrz. Celem zrównoważenia wyżej wymienionej niedogodności, z którą styka się ta nowa produkcja lokalna, należy włączyć, w odniesieniu do Gujany, pozycje 7411, 7412, 7419 91, 7907 00 10 i 7907 00 90 do części B załącznika do decyzji 2004/162/WE zawierającego wykaz produktów lokalnych, odnośnie do których możliwe jest stosowanie stawki podatkowej różniącej się o dwadzieścia punktów procentowych w porównaniu z produktami niepochodzącymi z francuskich departamentów zamorskich.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2004/162/WE zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja kierowana jest do Republiki Francuskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2004/162/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) Do części B punkt 2 włącza się następujące produkty:

„0403 90, 0901 21, 1801, 1802, 1803, 1805, 1806, 2008 11, 2008 99, 2703, 3921 11, 3922 10, 7411, 7412, 7419 91, 7907 00 10, 7907 00 90 i 9404 21”.

2) Do części C punkt 2 włącza się następujący produkt:

„2203”.